

СЕКЦІЯ 7 МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА ТА ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ В ГРОМАДАХ

МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Воробйова С.С., здобувачка вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет

Державний контроль у галузі молодіжної політики є доволі складним і водночас вагомим питанням. Даний успіх цієї політики залежить від спроможності соціуму забезпечити потрібний баланс державних і громадських впливів у даній сфері. Якщо брати до уваги тенденцію до зростання відкритості, прозорості та громадської участі в розвитку вироблення та реалізації молодіжної політики, а також у виконанні управління нею, роль суспільної складової суттєво зростає [1].

Початком вважають 2014 рік, коли уряд у партнерстві з громадськістю опрацьовує і впроваджує комплекс заходів щодо реформування молодіжної сфери. Основною метою даних реформ є створення умов, за яких молодь не мала би на умі залишати свої громади, а могла б втілити свій інтелектуальний, творчий та соціальний потенціал за місцем проживання. Досягнути дану мету можливо за умови виконання трьох головних стратегічних завдань:

1) розробка різних концепцій щодо реалізації молодіжної політики в умовах децентралізації;

2) опрацювання стратегічної методології створення єдиного молодіжного простору, що буде сприяти поширенню кращих практик, які існують у різних громадах і за кордоном;

3) побудова моделі діяльності округу, в якій молодіжна політика займатиме центральну позицію. Зауважу те, що одним із головних доручень процесу децентралізації є побудова комфортного середовища, яке придатне для життя жителів територіальних громад [2], урядом визначено головні напрями реалізації молодіжної політики на рівні ОТГ:

- кадрове забезпечення;
- відповідне фінансування молодіжної роботи;
- розвиток молодіжної інфраструктури;
- вербування молоді до процесу розроблення, ухвалення рішень та контролю за їх виконанням.

Формування політики молоді та організація молодіжної роботи на громадському рівні віщує врахування всіх існуючих ресурсів та налагодження взаємодії фахівців різних галузей діяльності (освіти, культури, соціального захисту тощо), залучення до спільної праці осіб, які представляють громадський сектор і бізнес (міжсекторальна взаємодія) [3].

Запровадження ефективної та цілеспрямованої молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації допустиме лише за умови згрупування зусиль

і узгодження дії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та молодіжного представництва.

На засіданні колегії Мінмолодьспорту 21 грудня 2017 року міністерством молоді та спорту разом із іншими представниками державного та громадського секторів, місцевого самоврядування, експертами, молодіжними лідерами було створено спеціальну модель реалізації молодіжної політики в умовах децентралізації.

Дана модель будує новий підхід організації діяльності – від «роботи з молоддю» до «молодіжної участі» та базується на міжсекторальній взаємодії і координації зусиль усіх зацікавлених сторін.

Отже, на національному рівні центральним органом виконавчої влади є Міністерство молоді та спорту, яке в умовах децентралізації повинне виконувати такі функції:

- нормативно-правове забезпечення;
- побудова новітніх стратегій розвитку та пріоритетних напрямків молодіжної політики, враховуючи виховання свідомої й відповідальної молоді;
- забезпечення поліпшення кваліфікації працівників молоді;
- фінансування або підтримка в залученні фінансових коштів на реалізацію програм, проєктів, конкурсів тощо.

Регіональний рівень повинен мати відповідальність за реалізацію молодіжної політики в рамках підходів, які були запропоновані на національному рівні, зокрема в межах Державної програми «Молодь України». На своєму рівні також дозволяється розробляти та ухвалювати регіональні програми, орієнтовані на потреби молоді, з урахуванням місцевих особливостей [4].

Місцевий рівень вирізняється тим, що децентралізація передбачає значне підвищення відповідальності на місцях, огляд можливостей для реалізації молодіжної політики на даному рівні, відповідно до функцій головних гравців.

Отже, молодіжна політика в умовах децентралізації адаптована на генерування комфортного середовища для життя та розвитку молоді в громадах, а переважними напрями її реалізації є фінансове та кадрове забезпечення, розвиток молодіжної інфраструктури і залучення молоді до процесу опрацювання й ухвалення постанов та контролю за їх виконанням.

Список використаних джерел:

1. Публічне управління у сфері молодіжної політики в умовах децентралізації та євроінтеграції України. Буковинський вісник. 2019. URL:<http://buk-visnyk.cv.ua/naukova-dumka/1492/>. (дата звернення: 05.05.2022).

2. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : схвалено розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333. URL:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>. (дата звернення: 04.05.2022).

3. Молодіжна політика в умовах децентралізації : методичні рекомендації для спеціалістів, які реалізують державну політику в молодіжній сфері / за ред. І. В. Пешої. Київ, 2018. 28 с. URL:<https://dismp.gov.ua/downloads/molodizhna-politikav-umovakh-decentralizaciyi-2018>. (дата звернення: 04.05.2022).

4. *Формування та реалізація державної молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації. Щорічна доповідь Президентів України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2016 року). URL: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/34438>. (дата звернення: 04.05.2022).*

ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Груздова В.О., здобувачка вищої освіти,
Колошко Ю.В., викладачка кафедри
Національний університет цивільного захисту України

На сьогодні для України та усього світу – волонтерство є найактуальнішим та важливішим. Використання праці волонтерів є ефективним способом вирішувати дуже складні проблеми окремої людини, суспільства та навколишнього природного середовища, що часто виникають на ґрунті недостатньої турботи про суспільне благо. Волонтерство приносить у соціальну сферу нові, творчі та сміливі ідеї щодо вирішення найгостріших і найскладніших проблем. Тому саме завдяки йому безвихідні, на перший погляд, ситуації знаходять своє вирішення. Волонтерство – це добровільна допомога у вирішенні або пом'якшенні соціальних проблем [1].

Добровільна допомога є потужним соціально-суспільним рухом, що спроможна взяти на себе частину повноважень державних соціальних установ. Зокрема, найважливішим чинником підтримки воїнів у перший період військових дій на сході країни та громадян, що проживають на території, де проводяться воєнні дії, стала волонтерська допомога. Волонтерство стало не тільки проявом самовідданої активності громадян для підтримки військових, але є фактором самоорганізації суспільства. Тому саме для України воно набуває особливої актуальності, а ефективна реалізація людського потенціалу на сучасному етапі становлення України як незалежної, цивілізованої держави має визначальне значення. Волонтерами найчастіше стають молоді та енергійні люди, які хочуть допомагати іншим безоплатно [1].

Бути волонтером означає приділяти частину свого часу соціально значимим проектам, мета яких спрямована на покращення нашого життя. Ця діяльність добровільна і сьогодні є стилем життя сучасної людини. У даний час у волонтерському русі беруть участь більше ста мільйонів людей по усьому світу. Волонтерство допомагає істотно підвищити свою самооцінку. Допомагаючи людям, природі дарують добро навколишньому середовищу, стають частинкою чогось великого та грандіозного. Це змушує відчувати більш впевнено [1].

Волонтерська діяльність сприяє особистісному зростанню. Усі, хто займається волонтерством, знають, що у даній сфері є ієрархічні шаблі. Спочатку ти береш участь у невеликих акціях, а з досвідом переходиш на більш складні «рівні» – міжнародні форуми. Коли стаєш волонтером, то твоя душа жадає цікавих проектів. Існують всесвітні збори волонтерів для обміну